

Előfizetési árak:

A kiadóhivatalban átvéve:	
Egész évre	8 frt — kr.
Negyedévre	2 „ — „
Helyben házhoz hordva:	
Egész évre	10 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Vidékre postán szállítva:	
Egész évre	12 frt — kr.
Negyedévre	3 „ — „

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik minden nap a hétfői és ünnep utáni napok kivételével

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Apáczai u. 3. sz.

A szerkesztőség kéziratok visszatérésére vagy megőrzésére nem vállal felelősséget.

Előfizetések és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 4 kr.

NAGYVÁRAD, január 23.

Szél utazása.

Az ex-lex állapotnak negyedik hetét is megkezdette már Magyarország. Hogy mit jelent ez a négy hét Magyarország közgazdasági viszonyaira? — megítélhetjük abból, amit állítólag Bánffy miniszterelnök mondott, hogy az ex-lex állapot többet ártott Magyarországnak, mintha 5 százalékkal emelték volna az adót. Két nappal ezelőtt mint Bánffy miniszterelnök nyilatkozata járta be ez a mondás a lapokat és megczáfolva ez ideig seholy sem lett, — el kell hinnünk.

El is hihetjük bátran. Ujév táján azt híresztelték, hogy javul a pénzpiacz, az Osztrák-magyar bank le fogja szállítani a kamatlábat s ime tegnap már közhírre tették, hogy nem szállítják le, pedig az Angol-bank már két hete leszállította. Hogy mily súlyos ennek a következménye? — keservesen érzi az egész kereskedelem.

Hogy a közjogi sérelem s az alkotmány veszedelme mennyire megdöbbentő állapot, ezt számokkal kifejezni nem lehet, de megéri az ország a hercegprimás nyilatkozatából, érzi a különben csendes főrendiház impozáns tiltakozásából, érzi abból, hogy egy hónap múlva meg kellene kezdeni az ujonczozást; de már az ország első megyéje is kimondta, hogy országos törvény nélkül nem állíthat ujonczokat.

Es mit tett a kormány e megdöbbentően válságos bajok gyógyítására? Három hét óta alkudozik az ellenzékkel és a

dissidensekkel, utazásokat rendez Budapest és Bécs között, fenyegeti az ellenzékét újabb alkotmányserítéssel, a parlament feloszlatásával s emellett olyan feltételeket és követeléseket állít a béke útjába, amelyekből pártjának egy része is megvetéssel fordul el.

Most már úgy látszik pártja is meguntta ezt a sokba kerülő huza-vonát, mely oly nagy veszedelembé sodorhatja az országot.

Kipattant az ischli titok, melyet oly féltékenyen őrzött Bánffy és Széll Kálmán Bécsbe utazott, — ez a helyzet signaturája.

A szabadelvű pártban megdöbbentést keltett Széll Kálmán utazásának híre, de megnyugtatták magukat, hogy Rátótra a birtokára utazott; mikor pedig kétségtelen lett, hogy Széll Kálmán Bécsbe utazott, azzal vigasztalták magukat, hogy privát ügyekben jár. De immár kiszült, hogy Goluchowszkyval, Kállayval és Széchenyivel konferált és a felségnél audienciát kapott. Bánffy pedig, aki ezuttal nem akart Bécsbe menni, sőt ki is jelentette, hogy nincs rá ok, hogy a felséghez menjen, sietett Széll után Bécsbe újabb előterjesztést tenni a felséghez.

Széll utazásáról különféle verziók keringenek. Alább közöljük a bécsi és budapesti tudósításokat.

Az ország meguntta a hosszas tárgyalásokat és alkudozásokat s kezdi veszteni reményét. Kívánatos lenne, hogy a válságnak ez az újabb fordulata meghozza a végleges megoldást, a békét, melyre oly nagy szüksége van az országnak.

Nem mind arany . . .

Persze hogy nem, még ha annyira fénylik is. Ennek példája a mi ragyogó, sokat dicsért fővárosunk is, a melyre évek sora óta mindenféle bókot és dicséretet reáhalmozunk. Azt találjuk, hogy szép, a mi igaz is, de vajjon elég-e ez? fedezheti-e a szépség azt, hogy az alapon repedések vannak s a fejlődés kifogásokra ad okot?

Sokan vannak, akik azt hiszik, hogy a főváros duzzad az erőből és vagyonosságtól. Erre a következtetésre azért jutnak, mert látják az esztelen fényűzést és tuczatszámra emelkedő palotákat. De ezek nagyrészt adósságra épülnek s a szolidvagyonu emberek száma, azoké, a kik csak a nélkülözhető fölösleget adják ki fölösleges kiadásra, igazában véve nagyon csekély. Epp ezért az eladósultak száma szaporodik, a végrehajtások száma pedig nő.

E tekintetben teljes bizonyíték a fővárosi ingatlanok forgalmára vonatkozólag nem régen közzétett kimutatás a benne foglalt adatokat F e k t o r Ferencz, a telekhivatal főnöke állítván össze, azok teljesen hitelesek. Szerintünk az 1898-ban eladott ingatlanok értéke a fővárosban az adó alapján számítva tett 51 millió forintot. Az ingatlanokra bekebeleztek 344 milliónyi magánkövetelést, végrehajtásilag pedig 419 milliót. Hagyaték gyanánt átírtak 1099 millió értéket. Ezekből a tranzakciókból, ha bélyegekre csak fél, átírásokra pedig 1%-ot számítunk, a kincstár bevétele legalább 4 1/2 millió.

Nem tudtuk tehát az egészséges gazdasági fejlődésnek még alapjait sem biztosítani. Most pedig a fővárosra nagyon kedvező idők járnak, de mi lesz akkor, ha a szél megfordul?

A „TISZÁNTÚL” TÁRCZÁJA.

L I L I .

Rajz.

Írta: Tóth József.

Sokratesnek csunya felesége volt. Nem esoda: szép asszonnyal szemben vége minden filozófiának. De hogy Kakuk Pálnak, annak a léczkás fejű, nyulszívű, akadozó beszédű hivatalnoknak olyan szép felesége volt, az már igazán csodálatos.

Hjah, manapság, mikor minden háznál 4-8 eladó leány van, mikor a házi kisaszszonyoknak csak egy hivatásuk van: mielőbb férjhez menni s mikor az az elv, hogy a férfi, ha csak egy fokkal fehérebb az ördögnél, mindjárt szép, — hát manapság — mondom — a házasságok igen hamar kötődnek.

Különbek Kakuk Pál igen szolid, egyszerű, sőt — jószívű emberek tanúsága szerint — tehetséges ember is vala, ki ha nem is nézte piros szemüvegen át a világot, de el sem is keseredett hamar.

S ime, ő nála is beteljesült az a nagy igazság, hogy asszony nélkül az ember soha nem tudta volna, mi a különbség a jó és rossz között.

Azt mondják, hogy a csalogányok, ha megszűntek szeretni, megszűnnek dalolni is:

Kakuk Pál felesége szintén csalogány volt, a mézes hetek után megszűnt dalolni s elkezdett kiabálni.

Az asszony a férfi esze; ha valamely férfinak szép, fiatal esze van, sok ember kér tőle tanácsot. Kakuk Pál csakhamar azt kezdte észrevenni, hogy a felesége mindenütt jól érzi magát, mindenütt otthon van, csak éppen itthon nem. A sok vizithez, bálhoz, soiréhez új ruhák is kellettek és pedig Kakuk Pál uram őszinte meglepetésére: igen gyakran. Mondják, míg Ádám a paradicsomban volt, feleségének nem volt szüksége sem szabóra, sem cipészre; ha az asszonynak nincs szüksége sem szabóra, sem cipészre, a férjek ma is azt hiszik: paradicsomban vannak.

S a végzet rendeléséről a hitelezőknek igen tiszta emlékező tehetségük van; azt tartják: ők az emberiség nefelejtsei. Kakuk Pál uram mindinkább kiszorult a paradicsomból és pedig ily nefelejtéses kertbe, sajnos! az ő nem csekély aggodalmára.

Történetesen az őszi szelek hírére tömegesen utra készülő gólyák egyike bucsufiaképen egy kis leánykával is megprezenizte a Kakuk-párt. Azóta már négyszer jöttek vissza a gólyák s a kis Lili egyre nőtt, egyre okosodott a Kakuk Pál uram boldogságára, kinek örömét ezuttal csak az a kis gond zavarja: mért nem született ő Saturnusnak, hogy tudjon pénzt csinálni s hogy a szükségben, ha gyermekét nem tudja táplálni, Isten nevében fel-falhasssa.

Mindezek a körülmények külön és egyttvéve nem csekély gondot szereztek a Kakuk Pál uram gyöngéd szívének, ki is egy bubánatos estén számot vetvén a multtal és jövővel, vagyoni állásával és lelki nyugalmával, úgy találta, hogy el kell pusztulnia a világnak! . . .

Háromszor töltötte meg a pipáját, háromszor szívta ki egészen a bajusz töveig, végre rájött, hogy erélyesen kell föllépni az asszonnyal szemben, igenis, erélyesen kell föllépni az asszonnyal szemben.

Ki is fundálta már a megindító szónoki beszédet és semmisen hiányzott egyéb, mint épen csak a bátorság az előadáshoz; sőt szép szerével s egy kis hamisítatlan ó bor lelkesítése folytán ez is dagadt már, mikor — mint derült ég villámcsapása — elöttoppan az asszony, kezében egy papirossal.

— Nézd csak, Palikám, meghívó a mulatságba!

— Látom! — dörmögé Kakuk Pál.

— Ugy-e, édes, elmegyünk?

— Nem megyünk! — felelé Kakuk Pál megrendítő komolysággal.

— De milyen komoly maga má'ra, talán rosszul érzi magát? Mi?

Kakuk Pál egyet mordult s a kiégett pipa csutoráját elkekeredetten kezdte rágni. Az asszonykát elhagyta a türelem.

— Hogy mondtad az imént? Nem megyünk? És miért ne mennénk?

A kezek a csipőre kerültek.

ORSZAGGYÜLES.

A képviselőház ülése.

Budapest, január 23.

A jegyzőkönyv ellen ma sem volt észrevétel. Az ellenzék azt találja, hogy sokkal kényelmesebb a felett rendezni névszerinti szavazásokat, hogy megengedi-e a Ház a jelentkező képviselőknek a napirend előtti felszólalást.

A jegyzőkönyv hitelesítése után *Madarász* apó meghatott hangon jelenti *Groisz* Gusztáv képviselő halálát. Kiemelte az elhunytak a közoktatásügy terén szerzett érdemeit. A serdülő ifjak és felnőtt férfiak nagy seregének halás emléke kíséri őt sirjába. Indítványozza, hogy a Ház jegyzőkönyvileg fejezze ki részvétét.

Általános helyeslés.

Aztán a kérvények bemutatása következett. Majd *Dániel* Ernő kereskedelmi miniszter kért szót és benyújtott egy törvényjavaslatot a keskenyvágyú *budapest-szentlőrinczi* vasut kettős vágánnyal való ellátása és villamos üzemre való átalakításának engedélyezése tárgyában és kéri, hogy a javaslatot a közlekedésügyi bizottsághoz utasítsák. Együttal arra kéri a Házat, hogy a *pécs-bárcsi* vasut 5 százalékos elsőbbségeinek konverziója tárgyában már régebben benyújtott és a közlekedésügyi bizottsághoz utasított törvényjavaslatot egyttal a pénzügyi bizottsághoz is utasítsák.

Az elnök ezeket határozatképpen is kimondja.

Most a napirend következnek. De az elnök jelenti, hogy *Ivánka* Oszkár a fogyasztási adók elnevezése, *Farkas* József pedig a nép súlyos adóterheinek könnyítése tárgyában kíván a napirend előtt felszólalni. Mindkét képviselő névszerinti szavazást is kér arra, hogy ezt nekik a Ház megengedi-e vagy sem.

Az elnök a névszerinti szavazást el is rendeli. Előbb azonban a mlnt ülésről elmaradt névszerinti szavazások következnek a felett tudniillik, hogy a Ház megengedi-e *Reiter* János, *Thaly* Ferencz, *Tibád* Antal és *Biró* Lajos képviselőknek a napirend előtt való felszólalást.

Van tehát összesen hat névszerinti szavazás.

Az első szavazásnál a H betűt huzta ki az elnök.

— Harcz és háboru! — kiáltották erre a pesszimisták, a kik nem biznak a békében.

Öt percnyi szünet következett ezután. Aztán megkezdődtek a szavazások, melyeknek eredménye a következő:

Reiter Jánosnak a napirend előtti felszólalást 113 szavazattal 7 ellenében a ház megengedte.

Thaly Ferencz napirend előtti felszólalását

113 szavazattal 5 ellenében szintén visszautasította.

Tibád Antalét pedig 119 szavazattal 39 ellenében.

Most az elnök indítványozta, hogy tekintettel *Groisz* mai temetésére, az ülés véget érjen.

A folyosókon nagy izgatottságot keltett Bánffy bécsi útjának híre, melyről senki sem tudott és a miről a szabadelvűpárt legbefolyásosabb tagjai is csak ma értesültek.

A válság tetőpontján.

— Széll Kálmán a királynál. — Bánffy Bécsben. — Telefonjelentés. —

Bécs, január 23.

(B. K.) A magyar válság tetőpontját érte el. Elérkeztünk a fordulóponthoz; a kocka alighanem a mai nap folyamán eldő. Mikor báró Bánffy Dezső magyar miniszterelnök szombaton megkapta az ellenzék válaszirátát és abból meggyőződött, hogy az ellenzék neki még a négy ideiglenes javaslatot sem szavazná meg és ragaszkodik ahhoz, hogy első sorban ő menjen el, telefonikus összeköttetésbe lépett az itteni illetékes körökkel és közvetve Ö Felsége tudomására hozta, hogy ő ugyan folytathatja a tárgyalásokat, de finalizálásukra illetőleg a megállapodások keresztülvitelére képtelen, mert az ellenzék vele szóba nem áll. A miniszterelnök egyszersmind kérte, hogy Ö Felsége fogadná *Széll* Kálmánt, mert nézete szerint ő az egyedüli ember, a ki a jelen pillanatban képes a béketárgyalásokat sikerrel folytatni.

A bécsi lapok valamint a budapesti lapok értesítése, hogy Széll Kálmán a miniszterelnök tudtán kívül jött Bécsbe, merő tévedés. Maga a miniszterelnök volt az, aki saját javaslatára innen utasítást kapott, hogy küldje fel Széll Kálmánt.

Széll Kálmán tegnap reggel érkezett ide és még a délelőtt folyamán érintkezésbe lépett a közös külügyminiszterrel és a közös pénzügyminiszterrel, majd tízenegy órakor hajtatott Schönbrunba, a hol Ö Felsége a király egy órai kihallgatáson fogadta.

Délután Széll ismét Goluchowskival,

Kállayval és gróf Thuu osztrák miniszterelnökökkel konferált.

Ma reggel váratlanul báró Bánffy Dezső magyar miniszterelnök is megérkezett, kit Ö Felsége délben külön kihallgatáson fogad.

Ebben az audienciában fog a válság eldőlni.

A kilátásokról itt kétféle verzió kering. Az egyik, melyet a magyar miniszteriumból lancziroznak, az, hogy Széll Kálmán nem volt képes a koronát a kiegyezésre vonatkozó követelésektől eltéríteni és hogy ennél fogva Bánffy ma felhatalmazást kap, hogy a magyar képviselőházat még a héten napolja el és márcziusban oszlassa fel.

A másik verzió szerint a mai audiencia Bánffy végleges lemondásával fog végződni és *Széll Kálmán megbízást kap a kabinet alakítására*, mely megbízást ezuttal el is fogadja.

Jelen pillanatban nem tudom, melyik a való, de az *utóbbit valószínűbbnek* tartom, mert ugy a külügyminiszter, mint a közös pénzügyminiszter bizalmas embereik előtt ismételtén kijelentették, hogy *Ö Felsége a Ház felosztatását nem engedi meg* semmi szín alatt.

Széll Kálmánt szívesen látnák a miniszterium élén, mert itt azt hiszik, hogy ő képes volna az összes 67-es pártokat egyesíteni és így még nagyobb támaszt teremteni a kiegyezés számára, minő a szabadelvű párt volt.

A béke-akció.

Szombaton délután *Széll* Kálmán váratlanul Bécsbe utazott. A képviselőházban ezt az utazást azzal leplezték, hogy a kiváló államférfi rátóti birtokára utazik. Tegnap minisztertanács volt s *Bánffy* báró az esti vonattal Bécsbe utazott. Kormánypárti képviselők ugy magyarázták ezt a kettős utazást, hogy Széll Kálmánt szombat délelőtt a kormányelnök értesítette arról, hogy a felség vasárnap délelőtt fogadja őt.

Erről a két utazásról sok különféle hír keringett a folyosón. Positive értesítése azonban senkinek sem volt. A kormánypárti képviselők

— Mert én nem akarom! — dörmögé Kakuk Pál hihetetlen bátorsággal.

— Hm. Tudomásul veszem. Mert ön nem akarja. S szabadjon kérdezni: miért?

— Ezért ni! — tört ki Pál ur s felesége elé tolt a hitelezők hosszú listáját, melyet az imént állított össze.

Az asszonykát elfutotta a méreg.

— Hát ez már micsoda zsarnokság megint? Micsoda ijesztgetés? Micsoda — micsoda egy — — izé? Hát olyan koldusok vagyunk-e mi hogy egy tisztességes mulatságra sem telik már? Avagy tán sajnálja a feleségétől azt a kis örömet is! Hallottak-e már valaha ilyen kegyetlenséget?!

— Ha bevégezted, légy szíves tudatni velem! — szólt közbe Pál ur hidegen s látszólag nagy lelki nyugalommal rágesálla a pipaszárát.

Az asszony elképpedt ennyi vakmerőségre; a szava elállott, a helyett a kezeivel kezdett gesztikulálni elannyira, hogy Kakuk Pál uram gondolatban már áldozatul szánta göndör hajfürtjeit a szent egyetértésnek. Végre a nő mást gondolt: odadőlt a falhoz, kezeivel elfödte arcát s zokogni kezdett, keservesen, keservesen...

A kő is megindult volna hallatára, de Kakuk Pál ép azáltal bizonyítá, miszerint nincs köszive, hogy nem indult meg, sőt — rettentő elgondolni is — észrevevén pipája ártatlan

vollát, egész hidegvérrel kezdte azt megtölteni a gyöngyös dohányzacskóból.

Erre a szivtelenségre aztán megkeményült a fiatal asszony is. Szó nélkül, köny nélkül, egy oldaltekintet nélkül ment a szekrényhez, előkereste téli köpenyét, kalapját s mikor egészen utra készen állott, látva, hogy férje nem is figyel rá, daczos rövidséggel szólt vissza az ajtóból:

— Elmegyek anyámhoz, látom, itt már kikopott az emberség.

— Talán jobb lesz, ha megvárod, míg egy kocsi hozatok, aztán felpakolod rá mindened, s többet vissza se jössz!

Szegény Kakuk Pál uram, be nagy erejébe került ez a színészkedés, pedig tudj Isten mióta készül már rá.

Az asszony elsápadt, összeszorítá ajkait s visszafordult:

— Jó!

Azzal ugy, a mint volt, felöltözve, elkezdé egy rakásra hányni a szekrényekből ruháit, kisebb, nagyobb tárgyait, miket csak tulajdonának tekintett. Csakhamar olyan rendetlen lett a csinos szoba, mint egy zsbivásár.

Mikor a zavar s a kritikus csönd legkiálthatatlanabb kezdett már lenni, akkor topant be a kis Lili, a Kapuk-familiának ez idők szerint egyetlen trónutódja.

— Téged sem hagylak itt, drágám! — tört ki az anya szenvedélyvel, de a gyermek

már ekkor atyja ölében ült, ki semmi hajlamot sem mutatott a közös családi kincs átengedésére.

— Lili! Jer ide, Lilikém! Gyere hozzám, kis cziczám, aranyom! Jer a mamához!

De a gyermek atyja nyaka köré fonta karjait s okos naiv hangján kérdé:

— Apa, mért nem szereti mama Lilit?

— Szeretlek, drágám, egyetlenem; csak én szeretlek igazán.

— Apa, mért öltözött fel a mama? Ugy-e megint el megy? Mért hagy itt a mama megint engemet.

— Magammal viszlek, cziczám, gyere csak! — csábitá a mama messziről.

— De én nem akarok most kimenni! Olyan jó itthon apa mellett!

A gyermek újra atyja nyaka köré fonta kövér karjait s aranyhajas fejét annak vállára hajtvá, mint a szeretet bájos anygalkája, komolyan nézett anyjára. Ugy megszépült az a csuf Kakuk Pál a gyermekkel ölében, olyan szelid, olyan okos lett az arca, miközben szemrehányólag suttogá:

— Lásd, már eljátszottad gyermeked szeretetét is. Ilyen édes anya voltál! Nincs ott honod! Nincs szived!

S a makranczos asszonyka ezuttal igazi könnyekre fakadva odaborult férje keblére.

— Lili, Lili, szeress engem is!

Soha, soha ilyen boldog estét.

általában nem a kiegyenlítésről, hanem az új választások eshetőségeiről beszéltek.

Az ellenzéki békekonferencia fél tizenegy órakor összegyűlt s Kossuth Ferencz elnöklete alatt másfélórás értekezletet tartott. Ezen a jegyzőkönyveket és irományokat hitelesítették, aláírták és elhatározták, hogy mindenik ellenzéki párti ma este értekezletet tart s azon a kiegyenlítésre vonatkozó összes iratokat a pártok teljes értekezlete elé terjesztik, ismerteti esetleg vitatás végett, de párthatározatot nem provokálnak.

Budapest, jan. 23.

A félhivatalos könyvatosak a következő értesítéseket adják ki:

1. (Bud. Tud.) Báró Bánffy Dezső miniszterelnök ma reggel Bécsbe érkezett és a délelőtti folyamán a király által magánkihallgatáson fogadtatott.

Bécsből jelentik a „Bud. Tud.”-nak:

A mint itt hírlik, ő Felsője tegnap délben magánkihallgatáson fogadta Széll Kálmán belső titkos tanácsost.

2. (Magyar Távirati Iroda). Báró Bánffy Dezső miniszterelnök ma reggel ideérkezett.

Értekezlet a miniszterelnöknél.

Mig országszerte azt hirdetik a kormány hívei, hogy nem lesz béke, addig a miniszterelnök és társai folytatják az alkudozásokat és bármédig folyjanak is ezek, a végük mégis csak békés megegyezés lesz. Tegnap délelőtt báró Bánffy miniszterelnök, Lukács László pénzügyminiszter és báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter fontolóra vették az ellenzéki válasziratot és úgy találták, hogy az ellenzékkel a tárgyalásokat folytatni kell.

Ebből az elhatározásból többféle tanulságot vonhatunk le; az első és legérdekesebb az, hogy báró Bánffy tárgyal tovább dacára annak, hogy az ellenzéki válaszirat első pontja, hogy mident, a miben megállapodnak, csak az utódnak effektuálnak és a mennyiben ez az alap el nem fogadtatnék, további tárgyalásokban nem bocsátkozhatnának.

Báró Bánffy a tárgyalások folytatásával ráállott erre az alapra és így az ő szűkebb gárdája hiába reménykedett, hogy gazdája tán mégis még néhány hónapig maradhatna.

A tegnapi elhatározásból folyó második tanulság, hogy — mint ezt már ismételt hangszóltuk — a tárgyalások nem fognak megszakadni, hanem folynak mindaddig, míg megegyezésre nem jutnak; mert báró Bánffy hűszolgája az ő ura és királyának és az lévén utasítása, hogy csináljon békét, nem követelheti pártja lármás részének tanácsát, mely oda konkludál, ne tessék tárgyalni, hanem erőszakoskodni.

A tanácskozások megszakadása után nem maradna más eszköz, mint a *Ház feloszlása; ez pedig a király esküjébe ütközik.* Ő felsége mély vallásossága és alkotmányos érzése egyaránt nem engedik, hogy az eskü ellen cselekedjék: ezt ő felsége kezdetől fogva visszautasította és ehhez a felfogáshoz rendíthetetlenül hű is marad.

A tegnapi tanácskozott miniszterek értesítették is már Szilágyi Dezsőt, hogy a mai nap folyamán közölni fogják vele megjegyzéseiket az ellenzék válasziratára. A mai közlésben csak azokról a pontokról fognak nyilatkozni, melyeket elfogadhatlanoknak tartanak, úgy, hogy a válasz többi része elintézettnek tekinthető és így már ma részleges megoldás lesz, a mennyiben több pontra nézve kétoldalú a megállapodás és így ezek már további véleménycsere tárgyát nem képezik.

Igy haladunk lassan a kibontakozás felé. A végleges teljes megoldás felé.

Az ellenzéki pártközi konferencia.

A képviselőház egy külön helyiségében ma délelőtt gyűltek össze az ellenzéki pártközi konferencia tagjai. Még egyszer megvitatva a helyzetet, megállapították azokat a dolgokat, a melyeket a ma esti pártkonferenciák elé fognak terjeszteni s a melyekben beszámolnak küldetésük eredményéről. A megállapodásokat a déli órákban írták alá.

Magyarázat a magyarázathoz.

Budapest, január 23. (Saját tud. t.)

A bécsi út czélját így is magyarazzák: Széll Kálmán Bécsbe utazott, azért, hogy Bánffy br. miniszterelnök legújabb tényéről lerántsa a leplet a Felsője előtt.

Annak ugyanis, hogy a miniszterelnök a Széll-féle formulához még egy pontot fűzött, mely csaknem megsemmisíti az ország gazdasági önállóságának elvét, mélyebben fekvő indokai vannak.

Vissza kell mennünk ennek felderítése végett egészen az ischli konferenciáig, melynek titkos megállapodásai oly sok találgatásra adtak alkalmat.

Most ezen félhomályban maradt ischli tanácskozás eredményével az osztrák miniszterek és Bánffy br. között magyarazzák Széll Bécsbe utazását és ezzel egyidejűleg a jelen politikai helyzetet.

A miniszterelnök titkos ischli egyezménye kipattant s egyuttal az is, hogy miért nem tud mai napig sem adni választ a kiegyezés ügyében.

A tanácskozáson ugyanis azon ígéretet tette, hogy a vámszövetséget keresztül viszi a 14. §. útján is. Ezért nem mert nyilatkozni, mert tarthatott joggal attól, hogy nem csak az ellenzék teszi maga ellen még kiméletlenebbé, hanem e tényével saját pártját is szétrobbantja.

Széll Kálmán a miniszterelnök tervének lehetetlenségéről akarja meggyőzni a Felsőjeget.

Budapest, január 23. (Saját tud. táv.)

A bécsi kihallgatás eredményéről még eddig semmi pozitív értesülés nincs. Ugy hiszik, hogy e nem várt fordulat kimeneteltől függ az egész politikai helyzet kibonyolítása.

A béke reménye.

Budapest, január 23. (Saj. tud. táv.)

Szilágyi Dezső a mai képviselőházi ülés alatt a folyosón kijelentette azon reményét, hogy a béke meglesz.

Nagy csoport gyűlt erre Szilágyi körül, hogy hallgassák a békehírnöknek szavát. De hisz az ellenzék Bánffy fejét akarja — vágott a békehírnök szavaiba Hegedüs Loránd.

— Erre nézve kérj tanácsot apádtól, felelt Szilágyi. Valakivel csak meg kell kötni. Ha Bánffyval nem akarják, hát akkor mással kell megkötni. Nem rég még áldozatok nélkül lehetett volna ezt megcsinálni, ma már azonban csak áldozatokkal és még ezzel is meg kell kötni a békét. Ha én vagyok a Bánffy helyében, már én rég elmentem volna.

Osztrák szemüvegen.

Budapest, jan. 23. (Saj. tud. táv.)

A bécsi sajtó élénken tárgyalja Széll és Bánffy br. utazását. Mindnyájan megegyeznek abban, hogy a dolgok most már a miniszterválságig fejlődtek és Bánffy

br. utódjaként Széllt látják, ezt azonban valószínűtlennek tartják itthon, mert Széll Kálmán ezt nem fogadná el. A feloszlást most kizártnak tartják.

Hevesmegye közgyűlése.

A hevesi ellenzék suhogtatta ma meg sulyos bárdját a kormányzati rendszer felett s lesújtott vele teljes erővel. Ilyen ülést még nem kapott a kormányzati rendszer.

Eger, január 23. (Saját tud. táv.) Hevesmegye törvényhatósága népes közgyűlést tartott Egerben, melynek egyik tárgya volt a hirhedt csongrádi átirat. A méltatlankodás és megbotránkozás egész vihara támadt, mikor az átirat felolvasására került a sor, melynek lecsillapultával határozatba ment a következő indítvány:

Hevesvármegye törvényhatóságának közgyűlése Csongrádvármegye átiratát a parlamenti állapotok szanálása érdekében *megbotránkozva utasítja vissza.* A kormányt a politikai és parlamenti viszonyok jelen állapotáért egyedül okolja és elítéli. Kimondja továbbá a törvényhatóság, hogy tekintettel az ex-lex állapotra *adót nem fizet és ujonczot nem ad.* Az esetben pedig, ha a jelenlegi országgyűlés feloszlattatnék, *új képviselőket nem választ.*

Mi hír Bécsből?

Bécs, január 23. (Saját tud. táv.) A király felhatalmazta Széll Kálmánt és Bánffy br. miniszterelnököt, hogy a kiegyezés eddigi pontjai helyett egy új, az ellenzék által elfogadható formulát készítsenek.

Hivatalosan kijelentik, hogy Széll Kálmánt a miniszterelnök maga ajánlotta kihallgatásra.

A „Nenes Wiener Tagblatta“

a következő hihetetlen pontokat közli, melyekre a miniszterelnök felhatalmazást kapott:

1. Normális parlamenti viszonyok helyreállítása.
2. Provizorium megszavazása.
2. Kitzetetik a hárszabályok revíziója.
4. Végleges kiegyezési formula elfogadása az obstrukció elleni biztosítással.

A többi pontokra a kormány nem nyilatkozik, mert nem kötheti meg a jövő kabinet kezét.

* * *

Budapest, január 23. (Saját tud. táv.)

A Széll féle formula ügyében, mely a szabadelvűpártot két ellentáborra szakította, bizonyosnak látszik, hogy a békebarátok győztek.

Az utolsó konferencia.

Budapest, január 23. (Saj. tud. táv.)

Az ellenzéki delegátusok ma délután újra konferenciát tartottak, mely a tárgyalások eredményét összegezték és egyöntetű kommunikét fogadtak el, melyben működésük hallgatóság tudomásul vétetik.

„A Tiszák és Biharmegye.”

A »Tiszántúl« részletesen megemlékezett arról a vízügyi tárgyalásról, melyet az elmúlt pénteken tartottak *Nagyváradon* a megyei székházban. Említettük, hogy az öntöző csatorna csupán a tiszaradványi és geszti birtokokra lesz előnyös, míg egy nagy vidék összes községei rengeteg károsodást szenvednek a csatorna létesítése által.

Mint értesülünk a csatorna építésének legnagyobb ellenzője: *Fekánovics Imre* a Sebes-Körös társaság igazgató-főmérnöke terjedelmes memorándumon dolgozik, amelyben teljes bizonyítékok alapján mutatja ki, hogy mily veszélyes járna az öntöző csatorna kiépítése. A memorándumot elküldi a miniszterhez.

Az ügygyel különben hosszabb cikkben foglalkozik a budapesti agrár irányú ujság: a *Hazánk*. «A Tiszák és Biharmegye» czimen fejtegeti, hogy a Tiszák érdekében egész vidéket tönkre tesznek.

A cikk befejező része a következő:

A hangulatot eléggé illusztrálja a Gyires község képviselőinek nyilatkozata. Egy intelligens ember: *Bolta Sámuel* gyiresi gör. kath. esperes a legnagyobb elkeseredéssel tört ki:

— Nem egyezünk bele semmi esetre a csatorna építésébe, mert akkor oda van a legelőnk, szántóföldünk. Hatalommal, erőszakkal öljenek meg bennünket, azt tehetik, — a községet úgy is megölték már a vashiddal.

Határozottan tiltakozott a terv ellen a Nagyváradon székelő *Sebes-Körös* vízszabályozó és ármentesítő társulat igazgató főmérnöke is.

Az egész tárgyalásból különben az tűnt ki, hogy hiába tiltakozik egy egész környék szegény lakossága, mikor a Tiszák érdekéről van szó.

Különben érdekes még a dologban, hogy az érdekelt községek egy részét, mintegy 15-öt, nem is értesítettek a tárgyalásról.

Továbbá máskor a panasz beadására kitűzött határidő lejártá után 2—3 hétre tartják meg a tárgyalást. Most másnap már tárgyalnak.

Jól vagyunk, boldogok vagyunk mi itt Biharban a Tisza-család uralma alatt.

A gép áldozatai.

— Saját tudósítónktól. —

Tegnap két kazánrobbanás történt. Az egyiknek áldozata is van, a másikon két ember súlyosan megsebesült s nem lehetetlen, hogy ezek is elpusztulnak a szenvedett sérelmek következtében. A szerencsétlenségekről a következő tudósítások számolnak be:

Az Emilia gőzmalomban.

Tegnap délnél, mint futó tűz, terjedt el a városban az a hír, hogy az Emilia gőzmalomban borzasztó szerencsétlenség történt, amelynek következtében többen meg is haltak.

A hír óriási szerencsétlenségről beszélt, ami azonban nagyrésztben nem bizonyult igaznak, csak az az igaz, hogy robbanás tényleg történt, aminek következtében a fűtő és a gépész súlyosan megsebesült.

Tegnap délelőtt a gőzmalomban lévő óriási dörrenésre lettek figyelmesek, annak az okát rövid keresés után meg is találták a gépházban, ahol súlyosan megsérülve megtalálták a gépészt és a fűtőt, akiket a forró víz összevissza égetett.

Horváth Ferencnek hívják a szerencsétlenül járt gépészt, akinek a két lába szenvedett súlyos égési sebeket, míg a fűtőnek az egész teste s a feje össze-vissza égett, úgy hogy mindez ideig őket a borzasztó kínok miatt kihallgatni nem lehetett.

A rendőrség gyorsan megjelent a helyszínen s az esetről jegyzőkönyvet vettek fel s a megsérült embereket pedig beszállították a kórházba, ahol ápolás alá vették őket.

A szerencsétlenség okára nézve különböző hírek keringenek, azonban az igazi okot ez ideig nem lehetett kideríteni, mert a megsérült embereket kihallgatni nem lehetett.

Valószínű, hogy a szerencsétlenséget vigyázatlanság idézte elő és pedig úgy, hogy túlságosan tüzeltek, aminek következtében felrobbant a kazán.

A malomban a munka természetesen megakadt s most nagyban dolgoznak a kazán helyreállításán, úgy hogy a munkát talán még ma megkezdik.

A megsebesült emberek állapota igen súlyos.

Robbanás a mezőtelegi olajgyárban.

Mező-Telegről írja levelezőnk, hogy tegnap nagy szerencsétlenség történt az ottani Bihar-Szilágyi olajipar részvény-társaság gyártelepén.

Rendes üzem mellett dolgozott a gyár, mikor óriási durranás rázta meg a levegőt. A munkások csakhamar összefutottak a honnét a zaj hallatszott.

Rögtön látták, hogy milyen veszélybe van a gyártelep. Az egyik kazán valószínűleg a gépész vigyázatlansága folytán felrobbant, s meg rongálta az épületet is.

A szerencsétlenségnek egy áldozata is van. Egy szegény munkás: *Szerák* József élettelenül feküdt a gépház padlózatán, közel a felrobbant gőzkazánhoz. Irtóztatón össze volt sebesülve. A kitóduló forró gőz borzasztóan összeégette.

A gépházat teljesen ellepte a sűrű gőz.

A munkásoknak sikerült a tüzet eloltani s így a gyártelepet megmenteni.

A csendőrség rögtön megjelent a gyárban s megindította a vizsgálatot.

A szerencsétlen véget ért munkás holttestét a halottas házba szállították s jelentést tettek a robbanásról a központi főszolgabírói hivatalnak, ahonnan *Bige* György tb. főszolgabíró tegnap kiutazott a helyszínére, a hivatalos vizsgálat megejtése céljából.

A gyár kára tetemes.

Tűz a Fő-utczán.

Komoly veszedelem fenyegette tegnap a Fő-utczának a Rimanóczy féle ház körül levő részét, melyben *Fábray T.*, *Munk Gábor*, *Láng József* és *Vlád* üzletei vannak.

Késő délután *Munk Gábor* fűszerkereskedő pinczerészből hatalmas füstgomoly tört elő az üzlet ajtó alatt levő rácsos pincze nyíláson. A szomszéd üzletek személyzete sietve rántogatták le vasroletteiket s csakhamar előtörtetett a tengernyi néptömegén át, mely a vész színhelyét akkorára körül özönlötte a tűzoltóság. Megjelentek a vész színhelyén: *Mezey Mihály* kir. közjegyző, tűzoltóparancsnok, a rendőrség részéről *Rimler Károly* főkapitány, *Réz Bertalan* és *Kápolnay Gyula* r. biztosok nagy apparátussal, melyre ugyan ezuttal nem nagy szükség volt.

Elénk emlékezetében volt még mindenkinek a pinczetűz, amely nemrég egyik fővárosi fűszerkereskedő pinczejében ütött ki s amikor is az ott felrobbant benzín falakat repesztett, embereket sujtott a földre s a pinczeajtót a 3-ik emeletre dobta fel.

Egyszer fel is hangzott egy ilyesféle kiáltás:

— Robban már!

Es a közönség saját »jól felfogott érdeké-

ből« rohamléptekben húzódott hátra s azután már csak a füstgomolyt szagolgatta, mely egyszer orrfacsaró rongy illatu volt, máskor meg narancs illatu, festék, fa stb.

Robbanni azonban szerencsére nem robbant. A 3 víztömlő pár perc alatt arasznyi magasságra árasztotta el a pinczét vízzel.

Betömtek minden pinczenyílást, hogy a léghez ne növelje a tűz erejét s csak a pinczeajtó maradt nyitva, melyből mind gyéribben tört elő a füst gomoly. Tűzoltók arcuk elé tartott szivacsos álarczczal mentek le az »alvilágba«, hogy a tűz magvát megleljék.

Mint a rendőri nyomozat kiderítette, a tűz gondatlanságból keletkezett. *Munk Gábor* fűszerkereskedő segédje *Nagy Sándor* és *Mendel Hermann* nevű bolti szolgálója egy szabad gyertyával lementek a különféle árukkal felhalmozott pinczébe benzint tölteni ki. A benzín gőz meggyuladt a gyertya lángjától s a kékes láng nem sokára belobogta az egész pinczét. Oltásra gondolni sem lehetett s az alkalmazottak rémülten menekültek a tüztengerből s értesítették a veszedelemről a tűzörséget.

Az idejében alkalmazott oltás elfojtotta az egész tüzet minden komoly baj nélkül.

A kár mindössze pár üveg szesz, 10—15 kiló benzín és egy láda narancs.

UJDONSÁGOK.

TAJÉKOZTATÓ.

Január 25. A kath. kör választmányi ülése d. u. 6 ó.
Január 29. A kath. kör közgyűlése délután 4 órakor.

* **Diszebéd Nogáll püspöknél.** Pompás farsangi ebédet adott vasárnap délnél dr. *Nogáll* János felszentelt püspök. A szívélyes házigazdán kívül jelen voltak: *Felszer* Antal kanonok, dr. *Grosz* Albert közegészs. tanácsos, *Rácz* Mihály városi főjegyző, *Dús* László főügyész, *Komlóssy* József, *Bordé* Ferencz, *Darvassy* Lajos tanácsnokok, *Ragány* János főszámvevő, *Tóth* Márton alügyész, *Tóth* Imre tvszéki bíró. Az előkelő társaság sokáig kedélyes hangulatban maradt együtt.

* **Katonai kinevezések.** Tartalékos orvosokká neveztettek ki *Hoffenreich* Armand a 19 sz. hadoszt. tűzrezredhez, *Terner* Béla nagyváradlakos a 2. sz. vartüzér zászlóaljnál — orvosostudorok *Pachoz* János 1. oszt. puskaműves a 7. sz. huszárezrednél az aranyérdemkeresztrel lett kitüntetve.

* **Kolping elbeszélése.** Ma kezdjük meg regényrovatunkban közölni *Kolping*-nak, a katolikus legényegyesületek megteremtőjének egyik jeles elbeszélését: »A jótékonyosság jutalma« czimen. Most van alakulóban városunkban is a katolikus legényegyesület; annyival is érdekesebb az újabb kor szociális eszméinek e jeles képviselőjét hallani, mint ad eszméinek testet elbeszélésében. Elolvassa az elbeszélést, nyugodt lélekkel el merjük mondani, hogy ha majd *ismét* azok az eszmék veszik át a vezérszerepet a társadalomban, meyeiket *Kolping* jelen elbeszélésében hangoztat, magától el fog tűnni a szocializmus réme, mely felforgatni igyekszik a társadalmi rendet.

* **A honvédhuszár laktanya átvétele.** A nagyváradlakos honvédhuszár laktanya átvételét tegnap kezdte meg a bizottság. Ez alkalomra Nagyváradra jött *Pünkösdy* Ferencz műszaki tanácsos, *Szalay* Dezső miniszteri számellenőr kíséretében. Az átvételt ma folytatja a bizottság a városi tagokkal együtt.

* **A kir. tábla épülete.** A királyi táblának főgyűlésszékkel leendő bővítése folytán szükségessé vált, hogy a városi kőművesek helyiségről gondoskodják. Tekintettel a város szomorú pénz-

N. N. 1.20, Kiss Károly, Hann Frigyes, Grósz Albert, Berkes Bertalan, Bernád Albert, Andrányi K., ifj. Ullmann Izidor, Mares Károly, Zettel Gyula, Weisz Gábor, Löbli Hendrik, Baktai Gyula, Frankl Lázár, Rácz János, Stern Márton, dr. Weisz Márton, Germán Károly, Kóky András, Kovács Jánosné, Rozsly Géza, N. N., Dencs János, Sziládkai Ernő, Silbermann Sámuel, Én, Kempner Mór, Sternthal Sándor, Huzella Gyula, Schüch, Hegedüs Géza, Rádl Ödön, Kádár János, Pollák Zsigmond, Hoványi Géza, Sal Ferencz, Aczél Zsigmond, Glac Antal, Kutonovics Sándor, Kékus Vidor, Nátatalusy Kornél, Páhn Antal, Jakab András, Kiss Lajos, Kiss Jánosné, és Csiger Imre 1—1 forint; — György István 60 kr; Dul László Simon György, Horváth S., Horváth János, Huszár Vilmos, Farkas József, Huvé Mihály, Fudally Bálint, özv. Makkay Sándorné, Feldman Józsefné, Weisz József, Svarcz Ferencz, Meczinger Frigyes Papp János, Weisz Mór, N. N., Csorba István, Lébli Márton, Fridmann József, Bocha Ferencz, Pethő Zsigmond, Vámosi Jolán 50—50 kr. Szűcs János 40 kr., Klein N, N. N., N. N., N. N., Hann Lajos, Jankovics, Pankovics, Marinkovics 30—30 kr. Weisz Májer 25 kr.

A bárendező bizottság ez uton is megköszöni a nemes szívű adakozók nagyrabecsült támogatásait, fogadják érte a legőszintébb köszönet nyilváníatásunkat, a b. r. b. nevében.

Szabados Lajos, p. elnök.

Gyilkos anya.

— Saját tudósítónktól. —

Az elvadult erkölcsök egy mintaképe állott tegnap a helybeli törvényszék előtt: egy mostoha anya, aki ferjének gyermekét éveken keresztül kizozta s végre is egy kanál levesért a legembertelenebb módon meggyilkolta. És ez az anya bünére még mentséget keresett, még bírái előtt kiakarta magát tisztázni.

Azonban ez nem sikerült neki, rettenetes bünéért életfogytig tartó fegyházat kapott.

A büntető törvényszék előtt hasonló elrettentő gyilkosság régen volt.

Az esetről tudósítónk a következőket írja:

A múlt év szeptember havában Pásztor Feri egy négy éves kis gyermeket halva találtak. A gyermeknek a halála igen gyanus volt, minnek következtében a hatóság megvizsgálta a kis hullát, amelynek nem volt egy kis ép helye sem.

Az ártatlan gyermek testén több mint háromszáz véraláfutás volt, ezenfelül a teste össze-vissza volt taposva, a feje be volt verve, szóval mindjárt látszott, hogy büntény áldozata lett.

A tettes is előkerült csakhamar, aki nem volt más, mint a mostoha anya: Pásztor Sándorné.

A gyilkosságnak szemtanuja volt egy kis nyolcz éves gyermek, aki tegnap a törvényszék előtt elbeszélte a vérfagyasztó esetet.

A kis Feri — mint mondta — a levesből kivett egy kanállal, nagyon éhes volt, mert a mamája nagyon éhezett, ezért azután az anya elővette s előbb egy bottal verte, azután letépte a földre s úgy rugta, majd reá állott s úgy tánczolt rajta, még akkor is, mikor az ártatlan lelke már utban volt a Teremtőhöz.

A szomszédok pedig a törvényszék előtt elbeszéltek, hogy milyen rémesen bánt Pásztorné mostoha gyermekével. A szomszédok szerint, mikor Pásztorné két évvel ezelőtt a házhoz került a gyermek kövér és egészséges volt, az asszony azonban nem szívelhetette, ütötte, verte, kizozta és éhezett, úgy, hogy most már egy összeaszott váz volt a négy éves gyermek.

És az asszony, aki ezt a rémes tettet elkövette, a végtárgyaláson tagadásba vett mindent, azt mondta, hogy a gyermek a tüzhelyen

levő forró levest magára rántotta s ezért halt meg.

Az orvosok azonban még akkor mindjárt konstatálták, hogy a gyermeknek előzőleg nem volt baja, s hogy forrázásról szó sincs, de ott volt a háromszáznál több véraláfutás, ami megmagyarázott mindent.

A törvényszék, melynek elnöke Nagy József, bírái Gram Sándor és Kiss Rezső voltak, az elvetemedett anyát gyilkosságban büntetésnek mondták ki s életfogytig tartó fegyházra ítélték.

Az elítélt felebbezett.

TANÜGY.

A szalontai gymnasium ügye. A szalontai VIII. osztályu gymnasium ügyében igen látogatott értekezletet tartottak, melyen elsőnek dr. Becher Áron szólalt fel, beszámolván azon apró gyűjtések eredményéről, melyek felszaporodván, a gazdasági takarékpénztárnál elhelyezve, folyó év január 1-én 224 frt 20 krt tesznek, felveti azon kérdést, hogy ezután ez összeg miként kezeltesék. Márton István, Hadházy Kálmán, Böszörményi Lajos, Tatár Balázs és Kornstein Hermann hozzászólásai után elhatározta ott, hogy az összeg a takarékpénztárban kamatozandó, a könyv kezelésére tovább is dr. Becher Áron kéresek fel, egyben a nyolcz osztályu gymnasium iránti érdeklődés tovább is fenntartassék, úgy hírlapok útján, mint felolvasások és esetleg mulatságok tartása által. Egyszersmindt nagy megnyugvással veszik tudomásul azon értesülést, hogy illetékes helyen a gymnasium nyolcz osztályuá fejlesztése tervbe van véve.

SZINHÁZ.

E. Kovács Gyula Pécssett. A kolozsvári Nemzeti Színház nagynevű tragikus közelebb-ről vendégszerepelné fog Pécssett. Az ottani színházban ez alkalomra betaulják *Calderon* »Az élet álom« című darabját, melynek főszerepét csak nemrég játszta Kolozsvárott szenzációs sikerrel E. Kovács Gyula. A nagy tragikus, amint értesülünk, ezen szerepével körülra fog indulni és több vidéki városban be fogja mutatni nagy feltűnést keltett alakítását.

A képzőművészet vidéken. Szegedről írják, hogy az első vidéki művészetet pártoló egyesület érdekében Hock János a *Nemzeti Szalon* alelnöke ma délután Szegedre érkezett. Társaságában vannak Feszty Árpád, Pósa Lajos és több kiváló író és művész. A kultuszminiszter képviselőjében Lippich Elek dr. a művészi osztály vezetője csatlakozott a társasághoz. Három órakor felolvasó ülés volt az *Olthon* tisztviselőegyesület disztermében, melyen Hock János fejtegette a művészpártolás fontosságát. Az előkelő, nagyobb részét hölgyekből álló közönség Hocknak értekezését élvezettel hallgatta meg és az ő lelkesítő szava nem kis mértékben járul hozzá, hogy Szeged tár adalma a műpártoló egyesület megalakítását elhatározta.

MULATSÁG.

Az »Orsolya« intézet próbabálja.

Ha nagy fontosságu az életbe lépő leánynak az első bál: nem kevésbé fontos az iskolás leánynak a próbabál, mely a táncztanítási ciklust bezárja, melyen a leánya közönség előtt bemutathatja táncz tudományát, melyen a táncz órákon megszokott, megkedvelt társnők körében kedvére kimulathatja magát s — bemutathatja az első bálruhát.

Van is készülődés hetekkel a próbabál előtt a tánczot tanuló leánykák körében. Próbálgatják a sőtöt meg a bált diszt. meg hányják vetik a leendő eseményeket, találgatják, hogy lesz, mint lesz... míg végre megérkezik a várva-várt nap.

Az »Orsolya« zárda próbabálja azonban nemcsak a tánczos leánykák előtt várva-várt, hanem ugyszólván az egész intelligens közön-

ség előtt. Mert ennek köréből száz és száz leánya látogatja és látogatta amaz intézetet s hozzátartozói a jelen vagy a múlt összeköttetés révén várják és kapják a meghívót a bálra.

Aztán meg nagyon is régi már ezeknek a próbabáloknak a jó hírneve, nagyon is ösmeretes az Orsolya zárdaok meleg vendégszeretete, szellemes kedves társalgása: semhogy örömmel ne várja a publikum ezt a bált, mint egy jó alkalmat, melyen a különben vallásos gyakorlatai, növelési gondjai s könnyvei közé temetkező zárdaok vidám társaságát élvezheti.

Szívesen is látják minden házban a fejedelemasszony kedves követjét, a ki a bálra hívogat és mindenki örül, hogy azon megjelenhetik. Így aztán a farsagnak ugyszólván egyik eseménye az a próbabál, melyet tegnap délután tartottak.

Kora délutántól kezdve robotgok a fogatok a zárda elé; hozták világos diszbe öltözött leánykákat a mamák s 3 órára már kikeleti pompában ragyogott az Orsolya zárda diszterme. Sok-sok göndörfürtű, rózsásarczu leánya, — mint megannyi fész rózsabimhó, — gyült ott össze s várta örömpeszeve a zene első ütemeit, a mikor a jónévű tánczmeister Sára Miklós pár perc alatt koszoruvá alkotta a mosolygó virágokat.

Bizony-bizony élvezet volt látni a sok ügyességgel előadott tánczokat. Kisebb nagyobb leánykák szebbnél-szebbek, sokan-sokan, fehér, rózsaszín, világoskék ruhába öltözve, »örömtől ékesen« lejtettek, forogtak, perdültek bájosan, könnyedén s okoztak gyönyörűséget a nagy előkelő közönségnek, mely a próbabálon megjelent Ragyogó szemekben az ártatlan, tiszta öröm tükröződött, melyet rythmikus mozgásban, az egymás társaságában, a zenében, az elért ügyességükben találtak. Féltekenység nagy-ravágyás, önző számítás, irigység még nem torzítja ezt az örömet, mint világi bálokban. A tánczot még nem zavarja a szenvedély láza; talán ezért voltak oly bájosak ezek a tánczoló leánykák. A táncztanulás és gyakorlás ügyessé tette őket, a nélkül, hogy firtelni megtanultak volna. Az a kis egyoldalúság pedig a mi abból következik, hogy leánykák csupán egymással tánczolnak, az az átmeneti korban, a házi táncz mulatságokban, esetleg kolonokban nagyon is könnyen elenyészik.

Hiszen tudunkkal társadalmunk legjobb tánczosnői mind az »Orsolya« intézetben tanultak tánczolni, mert ez az intézet már régebben, még mielőtt a közoktatásügyi-miniszter különösen hangsúlyozta volna a művészeti oktatás fontosságát, mindig kellett fektetett a nevelésben a testi ügyesség, mozdulatbeli finomság és készség elsajátítása végett, a táncztanításra. És azok a régebbi növendékei a zárdaok, azok is megjelentek a tegnapi bálon; visszaidézték a boldog gyermekkori emlékeket rajongó szeretettel üdvözölték régi mesternőiket s a mikor a kicsinyek letánczolták a hivatalos programot, a vendégszerető házigazdák pedig körülhordatták a kávét, édeségeket, üditőket; akkor ők is tánczra perdültek, olyan jó kedvvel, a milyen nem látható semmiféle világi bálon, még ha két tánczos jut is egy-egy leányra, a mi pedig mai napság fehér holló.

De hát itt nem kísértett tánczoskérdés: itt csupa gyönyörű, mosolygó tánczosnő volt egymás karjára fűzve körös-körül a nagyteremben. Mögöttük pedig hosszú sorokban ültek s gyönyörködtek a mamák, nagymamák, apák, testvérek stb., a váradi társadalom színe-java s a közszeretben álló fejedelemasszony élén a tisztelendő szüzek, kiknek minden jelenlevő le van kötelezve azért a kedves élvezetért, melyben a tegnapi próbabállal részesítették.

A próbabálon jelen voltak:

Nők: Barza Gézané, Bócz Gézané, Desselly Emilné, Eperjessy Ferenczné, Gyöngyössy Lajosné, Frába Kálmánné, Frankó Endréné, Hlatky Endréné, Gasparik Lajosné, Des Echerolles Kruspér Sándorné, Harmathy Károlyné, Hoványi Gyuláné, Huzella Gyuláné, Imrik Péterné, Kovalszky Dalmáné, Király Ilka, Kuncz Gusztávné, Lázár Mártonné, Látsyné, Markovits Kálmánné, Nádányi Jenőné, Nagy Lajosné, Stark Roza, özv. Szilafkay Józsefné, özv. Személyi Kálmánné, Sára Miklósné, Sebestyén Lajosné, dr. Sindlerné, Zatureczky Albertné, Winkler Józsefné. Leányok:

Bócz Ilonka, Bohacsek Vilma, Barza Flora, Barza Olga, Bocz Ella, Dankó Olga, Czifra Fáni, Eleméry Irma, Eleméry Klárka, Frankó Margit, Hlatky Margitka, Hlatky Duczika, Hoványi nőv., Harmathy nőv., Korda Boriska, Kovácsi Kátinka, Kaffka nőv., Király Sárika, Király Irma, Konrad Margit, Kurovsky Mariska, Kováts Emma, Korda Rózsika, Nadányi Rózsika, Papp nőv., Sebestyén Edith, Sebestyén Málka, Serényi Vilma, Vertán nőv., Zigre Lucretia, Zathureszky Paula.

U r a k: Palotay László kanonok, Lázár Márton, Nadányi Jenő, Hoványi Géza, Huzella Gyula, Kurovsky L., Gáspárik Lajos, Fráter Kálmán, Wallner Ödön, dr. Sindler stb. stb.

Az izr. nőgyelet hangversenye. Az izr. nőgyelet február hó 4-én a »Fekete Sas« szálloda nagytermében tánczsal egybekötött hangversenyt rendez, a hangversenyen közre fog működni Lindh Marcella énekművész és Tarnay Alajos zongoraművész.

A hangverseny műsora a következő:

1. Aria: Una voce par fa. »A Sevillai borbély« operából Rossun. éneklő Lindh Marcella urhölgy.

2. d. Czhopin-Etude.

6. Tarnay: Gavotte, Zongorán előadja Tarnay Alajos ur.

3. a. Lotosblume — Schumann.

b) Zwei Herzen volt Liebe — Bohm.

c) Schlafhead — Moskevsky. Éneklő Lindh Marcella urhölgy.

5. Liszt Rapsodie hongroise, Zongorán előadja Tarnay Alajos.

6. a. Good byes — Tosti.

6. Bobolink — Bischof. Éneklő Lindh Marcella urhölgy.

Az énekszámokat zongorán kíséri Tarnay Alajos.

Kereskedő ifjak tánczestélye. A nagyvárad kereskedő ifjak folyó hó 22-én a »Ker. Ifjak Köre« helyiségében tartott gyűlésén elhatározták, hogy egy nagyszabású tánczestélyt rendeznek, melynek kerestülvitelére az érdeklődő kereskedő ifjakat és a rendezőseget tisztelettel fölkérem, hogy a f. évi január hó 24-én kedden este 8 órakor a kereskedő ifjak körének helyiségében megjelenni sziveskedjeng. *Lőrinczy Viktor*, titkár.

A 48-as népkör bálja. Vasárnap este tartatott meg a »Zöldfa« szálloda nagytermében nagyszabású közönség jelenlétében a 48-as népkör bálja. Nagy tetszést aratott az ügyesen lejtett »Körmagyar« táncz, melyet 10 pár tánczolt magyar jelmezben ifj. Cser János rendezése mellett. A négyest két kolonban több mint 100 pár tánczolta Dula Miklós kitűnő zenekara haogjai mellett.

A jelenvolt hölgyek névsorát tudósítók a következőkben állította össze:

Asszonyok:

Boros Lajosné, Dóra Jánosné, Cser Jánosné, Király Zsigmondné, Tarosi Istvánné, Dajka Ambrusné, Karsai Lászlóné, Nagy Józsefné, Denderle Vilmosné, Tréfa Gáborné, Demeter Jánosné, Madarász Józsefné, Patay Józsefné Klein Ignácné, Papp Jánosné, Bcros Lajosné Papp Pálné, Nagy Kálmáné, Preisz Gyuláné, Dörmer Józsefné, Tóth Sándorné, Szokra Mihályné, Horváth Józsefné, Steininger Sándorné, Pusztai Jánosné, Kiss Istvánné, Molnár Jánosné, Bereczki Sándorné, Nagy Jánosné, Soós Józsefné, özv. Szegecs Jánosné, Szabó Jánosné, Órosz Józsefné, Kóta Józsefné, Nagy Bálintné, Nemes Lajosné, özv. Nemes Lajosné, Bogoly Pálné, Gulyás Lajosné, Spetkó Józsefné, Tomózer Mihályné, Major Józsefné, Zás Jánosné, özv. Dózsa Mihályné, Márkus Sándorné, Kupa Jánosné, Kurcz Ignácné, Pápai Istvánné, Oláh Józsefné, Szodorai Gáspárné, Klein Ignácné, Bodnár Jánosné, Szabó Dezsőné, Gerencsér Józsefné, Papp Jánosné, Bereczki Zsigmondné, Veres Jánosné, Lányi Gyuláné, Kosovics Ferenczné, Helebrán Sándorné, Nagy Sándorné.

Leányok:

Biró Etelka, Kapos Éva, Cser nővérek, Király Gizella, Dajka Róza, Taros Juliska, Karsai Margit, Kos Juliska, Kovács Etelka, Tirifa Mariska, Nagy Gizella, Demeter Jolán, Madarász Gizella, Patai Róza, Czövek Éva, Papp Gizella, Baranyi Erzsike, Boros Vilma, Horváth Róza, Steininger Gizella, Földi Piroška, Kiss Mariska, Futaki Anna, Karácsonyi

Mariska, Sárvári Erzsike, Szegecs Erzsike, Földi Mariska, Nagy Ilonka, Bogoly Teréz, Nemes nővérek, Gulyás Gizella, Spetkó Teréz, Zach Teréz, Nyakas Gizella, Kupa Mariska, Major Etelka, Kurcz Piroška, Pápai Mariska, Oláh Piroška, Bodnár Karolin, Szabó Zsófia, Szodora Róza, Kufka Piroška, Vizi Róza, Leó Ilona, Gulyás Mariska, Vámosi Jolán Papp Juliska, Bereczki Jolán, Veres Jolán, Lányi Ilona, Jancsó Anna, Zilahi Vilma, Nagy nővérek.

SPORT.

Körvadászat Nagy-Harsányban. A nagyvárad vadásztársaság vasárnap Nagy-Harsányban, mint arról már megemlékeztünk, hajtó vadászatot rendezett. A vadászat nagyon jól sikerült amennyiben a huszonöt résztvevő Nimrod egy nap alatt 243 nyulat lött. A vadászatot részt vettek:

Bige Gyula, gróf Breda százados, Baranyi Zsigmond, Bartsch Sándor, Bartsch Arthur, Csatári József, Hezler Károly, Jelentsik István, Kajetán József, Kaczián Károly, Kelemen Szaniszló, Lázár Márton, Mártonffy Dezső, Nagy Endre, Papolezy Ferencz, Rádl Ödön, Ragány János, Szőke Ferencz, Szokoly Tamás, Szolcsányi Hugo, Szombaty István, Szkelák István, Tóth Mihály.

REGÉNY-CSARNOK.

A JÓTÉKONYSÁG JUTALMA.

Irta: Kolping Adolf, ford. Kerékgyártó J. 1

B. Vilmos napszámos épen most jött haza fárasztó napimunkájából a Mezőről. Levette felöltőjét szegényes házikójában leült a tüzhely mellett álló székre, hogy kipihenje a hét fáradalmát (szombat este volt) s elszívjon egy pipa dohányt, mely egyedüli mulatsága volt. Megsértenék őt, ha azt állitanók, hogy ez volt csupán öröme. Ellöte járt-kelt felesége, ki neki s három izmos gyermekének a vacsorát főzi, egyszerűt ugyan, de izletest már azért is, mert a leghivebb, legjobb szívvel készíti azt.

Erzsébet asszony, Vilmos felesége, régen volt már fiatal leány s gondolatai most már családjá szük, szegényes körén túl nem igen szárnyalnak; nagyobkára azon törődik, mint szerezze meg annak a szükséges táplálékot s ruházatot, mi a szegény anya szívének elég törődést okoz. A nehéz munka, a sok gond s fáradtság ő reá is reányomta mélyreható s kissé érdes bélyegét, ami a külsőt tekintve férj-s gyermekeivel való bánás módján is meglátszott. De szíve még mindig a régi, oly jó és hűségese s ebben leli mindig örömét a szegény napszámos, midőn hazajő s csekély keresetét kérges kezébe teszi.

Ma sem maradt sok meg a keresetből; néhány hatos csak, a többit elfizetgette utközben, nem ám a kocsmában — hová ugyan Vilmos egész esztendő át be nem tette a lábát — hanem a boltban s másutt, honnan a szegény embernek hiteleznek egy hétre. Ami megmaradt, az tulajdoná, melyet semmi adósság sem terhel. Az igaz, hogy kevés s holnap vasárnap, azután egy hétig ismét dolgozni meg a szombat talán újra hoz néhány hatost.

Kicsiny összeg, de igaz tulajdona s kész tőkéje a napszámos családjának, mely felett rendelkezhetik. S hogy ezen tudatnak meg van a maga értéke, a maga jelentősége itte szegény emberek közt, csakugy mint egy félmilliónak másfajta emberek előtt, ha kissé megfigyeli az ember, az egész családon észre veheti.

Vilmos ugyanis székét közelebb húzta székét a tüzhöz a gondosan táblálja azt a nagy fazék alatt, hogy egy darab fa sem égen el hiába; ekközben feleségével kedélyesen beszélget a házi dolgokról s a gyermekekről, kik az ajóküszöbön ülve hangosan tanulják a katekizmust, hogy a keresztény tanításnál holnap fel ne süljenek az egész község előtt s jó hirnevüket el ne veszítsék. Esze van mind aháromuknak elég: jól is vannak nevelve s foltos ruhájukban, meztől is nagyobb öröme vannak Vilmosnak, mint sok gazdag embernek a saját gyermeke.

Hogy Vilmos miről beszélgetett feleségével, az sokkal jelentéktelenebb, hogysem itt ismételjük; de hogy mindketten teljesen megértették egymást s még nézeteltérés sem volt köztük, azt az egész beszélgetésből ki lehetett érezni.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

A várad-velencei »Takarék és Segélyszövetkezet« közgyűlése.

A népszerű és közhasznú »Piczulás« bankok legrégebbike városunkban: a »Várad-Velencei Takaré- és Segélyszövetkezet« vasárnap délelőtt 11 órakor tartotta meg évi rendes közgyűlését.

A gyűlést *Gabrielly* Lajos elnök nyitotta meg rövid buzdító beszéddel, mely után az igazgatóság jelentése került felolvasásra. Eszerint az egylet vagyoni állapota virágzó és 3800 frtot tesz ki. A részvényesek száma majdnem 400.

Nagy viharra és izgatott jelenetekre adott alkalmat a tisztviselői díjak megállapítása. Sokan kifogásolták azt, hogy még régebben, kedvezőbb időkben csak három tisztviselő kapott a jövedelemből praenumerációt, addig most öten részesülnek tiszteletdíjban. Az elégtelenség nevében *Rákos* Vilmos kelt ki, különösen a vezérigazgató 150 frtnyi dotációjá ellen, meggyőződen mutatva ki, hogy a régi oszlopos tisztviselők mellett ez az állás valódi sine cura s arra fordított költség kész luxus kiadás. E felszólalás folytán *Rákos* és *Jablonszky* Emil között igazán sajnálatos, szenvedélyes szóváltás keletkezett, melynek folyamán *Jablonszky* igazgatói állásáról is lemondott, mire az elnök, hogy az izgatott jelenetnek véget vessen, elrendelte a szavazást.

A közgyűlés szótöbbséggel tudomásul vette az igazgatóság által megállapított tiszteletdíjakat.

Ezután a választások következtek. A tisztikar maradt a régi. És pedig:

Elnök *Gabrielly* Lajos.
Vezérigazgató *Jablonszky* Emil.
Főjegyző *Jámbor* Lajos.
Pénztárnok *Horváth* Géza.
Könyvvizsgáló *Virányi* Győző.
Ellenőr *Istvánffy* József.

Az igazgatóságba *Retek* István lemondása miatt *Lénárt* Józsefet választották be.

Reismann Mór, *Hegedüs* Géza és *Magyari* Jenő mellé negyediknek *Lówy* Ignácot választották be a felügyelő bizottságba.

A választmányban megüresedett négy helyre *Orbán* Józsefet, *Metzinger* Frigyeset, *Kádár* Gyulát és *Pintér* Jánost választották meg.

A múlt ciklus eredményéről a kiküldött felszámoló bizottság megtette jelentését, mire neki a közgyűlés a felmentvényt megadta. A felszámolás után fennmaradó 43 frtnyi felesleget a közgyűlés a »Népkör« céljaira adományozta.

Népies gazdasági előadás. A biharmegyei gazdasági egyesület folyó év jan. 22-én *Sarkadon* népies gazdasági előadást tartott, melyen *Kaczvinsky* Andor a takarmánytermelésről és okos szerű takarmányozásról, *Alexander* Lajos törvényhatósági állatorvos a sertésvesz elleni védekezésről tartottak szabad előadást. Az előadást a község háza udvarán kellett megtartani, mert a község háza nagyterme a megjelent érdeklődőknek egy tízedrészét sem volt képes befogadni. *Márki* Albert uradalmi főintéző lendülettel szavakkal üdvözölte a megjelenteket, azután az előadóhoz fordulva, köszönetét fejezte ki, hogy a nép oktatására és fölvilágosítására ide fáradtak, majd *Kaczvinsky* Andor káptalani tiszt lépett az emelvényre és egy óráig tartó alapos és könnyen érthető előadásban beszélt a takarmányozásról. A helyeslésektől sűrűn félbeszakított előadás végén nagy éljenzés mutatta a közönség megelégedését. Érdekes volt, mikor a közönség köréből *Berke* István gazda kérdést intézett az előadóhoz, a luczernát pusztító féreg ellen védekezésről, mire *Kaczvinsky* felvilágosításokkal is szolgált. Azután *Alexander*

Lajos tartotta előadását a sertésvész elleni védekezésről, mely röviden felölelte a sertésvész eredetét, terjedését, tüneteit és részletesen ismertette az ellene kifejtendő védekezést. Előadása végeztével hatalmas éljenzés hangzott és azután a községbíró néhány szívélyes szóval mondott köszönetet az előadónak, mire a közönség széjjel oszlott. Körülbelül ezer hallgató foglalta el a község háza nagy udvarát. Jelen voltak: Nagy Márton, a járás agilis főszolgabírója, az uradalom részéről: Márki Albert, Márki Imre, Duttkay Dezső, Ottrok István, Buzás Kálmán. Sarkad község előljárósága, Bársony Lajos, Nagy Károly, Linczinger Sándor sarkadi, Goldis János méhkeréki jegyzők, a kúnyrébéli birtokosság és még többen.

Ingyen szederfa csemete.

A földmiveltésügyi m. kir. miniszter országos selyemtenyésztési felügyelősége bárkinek ingyen ad 2-3 éves magági szederfa csemetét. Városok, községek, néptanítók szállítást nem fizetnek; ellenben magánfelek a szállítási költséget viselik.

Megrendelésnél: vármegye, utolsó posta vasut esetleg hajóállomás pontosan bejelentendő.

Ha a csemetéket magas törzsű fákká neveljük úgy egy katastrális holdnyi faiskolába 7200 csemete helyezhető el oly formán, hogy a sorok egymástól egy méter, a sorokban a csemeték 80 centiméter távolságra álljanak.

Sövény alakításnál egy folyó méterre 3 darab, egy folyó öltre 6 darab csemetét számítunk.

Kik csemetét akarnak, ezt sürgősen jelentésk be.

A földmiveltésügyi m. kir. miniszterium országos selyemtenyésztési felügyelősége Szegzárdon (Tolnamegye.)

Reich Jenő Társas

Tőzsde jelentése.

— A »Tiszántul« eredeti távirata. —

Határidők.

B u d a p e s t, január 23.

Az irányzat szilárd

Buza márcziusra	9.51
Uj tengeri	4.81
Rozs őszre	7.93

Zab őszre	5.84
Tengeri augusztusra	—
Buza októberre	—

Értéktőzsde.

B u d a p e s t, január 23.

Az irányzat gyenge

Osztrák hitel	360.—
Magyar hitel	391.—
Allamvasut	361.—
Rimamurányi	307.—
Magyar jelzálog	249.10
Salgótarjáni	639.75
Wagon-kölesön	623.—
Villamos vasut	225.—
Magyar leszámítoló	353.25
Iparbank	104.25
Budapest közuti	866.50
nyereskedelmi	1011.50
Déli vasut	78.—

B é c s, január 23.

Az irányzat nyugodt

Osztr. hitel	360.78
Magyar hitel	391.—
Allamvasut	362.1/2
Birodalmi márka	58.97

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és érték tőzsdén 1899. január 23-án.

Magyar aranyjárdék 4%	120.—
Magyar koronajárdék	97.90
Magyar vasuti kölesön aranyban 4 1/2%	119.75
Magyar vasuti kölesön ezüstben 2 1/2%	100.—
Magyar keletvasuti államkötvény 1876-ból	120.—
Magyar földtehermentesítési kötvény 4%	96.—
Italmérsi jog megváltási kötvény	100.75
Horvát-szlavon földtehermentési kötvény	96.75
Magyar nyeresemény-sorsjegy-kölesön	161.—
Tiszabályaosi és szegedi sorsjegyek kölesön	138.50
Osztrák járadék papírban	101.25
Osztrák járadék ezüstben	101.25
Osztrák járadék aranyban	120.30
Osztrák korona járadék	101.75
Osztrák magyar bankrészvény	933.—
Magyar hitelbankrészvény	391.—
Osztrák hitelintézeti részvény	359.50
Osztrák-magyar államvasuti részvény	360.—
20 frankos arany (Napoleon d'or)	363.20
Németbirodalmi márka	58.90
London vista	120.45
Párisi vista	47.80
20 márkás arany	11.79

TAVIRATOK.

A miniszterelnök Bécsben.

Bécs, január 23. Bánffy Dezső báró miniszterelnök ma reggel ide érkezett. (Magy. Táv Ir.)

Groisz Gusztáv halálához.

Kolozsvár, jan. 23. (Saj. tud. táv.) Groisz Gusztáv halála itt nagy részvétet keltett. Kolozsvár városa elhatározta, hogy a holttest beszentelésére küldöttséget küld ki és hogy koszorut helyez az elhunyt ravatalára. A városházán, egyetemen és még számos más épületen gyászlobogó leng. A temetés holnap délután lesz. A gázlámpákat az indóháztól gyászfátyollal vonják be. Az egyetem gyászjelentést ad ki és koszorut tesz a ravatalra.

Orosz tiszték Bécsben.

Bécs, január 23. Az orosz tisztí küldöttség tegnap délben Rainer főhercegnél tiszteletet, azután meglátogatta Thun gróf miniszterelnököt és a közös hadügyminisztert. (Magy. Táv. Ir.)

A franciaországi események.

Páris, január 23. A »Journal« jelenti, hogy Loew semmitőszéki tanácselnöktől megerősítést kapta annak a hírnök, hogy a revízió egész anyagának megvizsgálását február 15-ike előtt fejezhetik be. Esterházy kihallgatása után csak a bordereaut kell még a büntetőtanácsnak megvizsgálnia. A szakértők kihallgatását befejezték, csak Bertillont kell még egyszer kihallgatni. A bírói illetékeség tekintetében egyáltalán nem látható előre, mikor fog Manau főügyész határozni.

Páris, január 23. Eszterházy ma jelenik meg a semmitőszék előtt.

Néhány tudós, köztük Lavisse, Larroumet, Gaston Paris és Claretie a »Figaró«-ban felhívást tesz közzé, amelyben minden jó francia hazafit felszólítanak, hogy Franciaország érdekében eleve is hajoljon meg a semmitőszék döntése előtt. (Magy. Táv. Ir.)

A szerkesztésért felelős:

Dr. VUCSKICS GYULA.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1898. évi október 1-től.

Kolozsvár—Nagyvárad—Budapest.						Budapest—Nagyvárad—Kolozsvár.						Püspök-Ladány—Debreczen—Érmihályfalva.					
	Gy. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Gy. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	T. v.
Kolozsvár ind.	11 01	5 23	7 00	6 13	—	Budapest ind.	9 15	1 55	5 45	8 30	—	P.-Ladány ind.	4 06	1 31	6 00	2 29	6 05
B.-Hunyad >	12 20	6 40	8 37	7 54	—	Nagykátá >	10 20	3 05	7 54	10 16	—	Debreczen >	5 22	3 —	6 55	3 56	8 20
Csucsá >	12 52	7 09	9 19	8 32	4 49	Szolnok >	11 19	4 23	9 27	11 31	—	Érmihályfalva érk.	6 35	4 01	7 38	4 58	9 47
Buesa >	—	—	9 33	8 51	5 13	P.-Ladány >	12 55	5 55	11 53	2 00	5 00	Érmihályfalva—Debreczen—Püspök-Ladány.					
Brátka >	—	—	9 50	9 10	5 38	Báránd >	—	—	12 07	2 12	5 17	S z. v. S z. v. S z. v. S z. v. Gy. v.					
Rév >	1 34	7 47	10 08	9 30	6 13	Sáp >	† 1 17	† 6 15	12 24	2 27	5 38	Érmihályfalva ind.	6 36	11 09	5 35	9 14	8 13
Élesd >	† 1 48	† 7 59	10 25	9 48	6 42	B.-Ujfalu >	1 33	6 30	12 46	2 47	6 04	Debreczen >	3 37	12 36	8 15	10 27	9 01
Mező-Telegd >	2 01	8 11	10 42	10 07	7 10	M.-Peterd >	—	—	1 00	3 00	6 21	P.-Ladány érk.	5 13	1 45	9 45	11 28	9 48
F.-Vásárhely >	—	—	11 01	10 27	7 38	M.-Keresztes >	—	—	1 14	3 12	6 37	Debreczen—Nagy-Léta—Vértés—Debreczen—Nagy-Léta.					
Várad-Velenceze >	2 25	8 32	11 10	10 37	7 51	Bors >	—	—	1 28	3 25	6 56	V. v. V. v. V. v. V. v. Gy. v.					
Nagyvárad érk.	2 31	8 38	11 17	10 44	8 —	Püspöki >	—	—	1 36	3 32	7 08	Debreczen i.	8 35	4 21	Nagy-Léta-	5 25	1 05
Nagyvárad ind.	2 38	8 43	11 32	11 04	2 22	Nagyvárad érk.	2 11	7 07	1 48	3 42	7 22	Sáránd >	9 28	5 06	Vértés ind.	—	—
Püspöki >	—	8 51	11 42	11 14	2 37	Nagyvárad ind.	2 18	7 14	2 06	3 58	1 22	H.-Bagos >	9 41	5 17	M.-Pályi >	5 47	1 30
Bors >	—	—	11 50	11 22	2 48	V.-Velenceze >	2 24	—	2 30	4 05	1 31	H.-Pályi >	10 05	5 41	H.-Pályi >	6 03	1 48
Mező-Keresztes >	—	—	03	11 37	3 20	F.-Vásárhely >	—	—	2 41	4 16	1 46	M.-Pályi >	10 20	5 55	H.-Bagos >	6 18	2 05
Mező-Peterd >	—	—	12 15	11 50	3 38	M.-Telegd >	2 50	7 43	3 03	4 38	2 19	N.-Léta-	—	—	Sáránd >	6 40	2 29
-gUjfalu >	3 18	9 23	12 29	12 05	4 16	Élesd >	† 3 04	† 7 56	3 21	4 56	2 50	Vértés érk.	10 43	6 15	Debreczen é.	7 18	3 13
ápS >	† 3 33	† 9 38	12 47	12 25	4 49	Rév >	3 26	8 18	3 45	5 20	3 32	Sáránd—Derecske. Derecske—Sáránd.					
Báránd >	—	—	1 01	12 41	5 13	Brátka >	—	—	4 06	5 43	4 08	Sáránd ind.	9 38	5 16	Derecske ind.	6 00	9 45
P.-Ladány >	4 03	10 06	1 34	1 19	5 31	Buesa >	—	—	8 51	4 27	6 04	Derecske ér.	9 57	5 35	Sáránd érk.	6 20	09 10
Szolnok >	5 39	11 44	3 35	3 37	—	Csucsá >	4 16	9 06	4 53	6 31	5 03						
Nagy-Kátá >	6 34	12 41	4 45	5 07	—	B.-Hunyad >	4 52	9 37	5 32	7 16	—						
Budapest érk.	7 50	1 50	6 20	7 10	—	Kolozsvár érk.	5 55	10 37	6 59	8 33	—						